

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingressum Quotidie Memoriarum cogitationibus,
Intellectus considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

26 Cœna magna beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

vium comprehendetis & merebimini e-
logium Patriarchæ Caleb. *Usque in se-
nectam permansit illi virtus, ut ascende-
ret in excelsum terræ locum.* Eccli.
c. 46. 11.

CONSIDERATIO XXVL.

Cœna magna beatæ æternitatis.

*Homo quidam fecit cœnam magnam &
vocavit multos.* Lucæ c. 14. 16.

16. Iunii.

I. **P**arabola quinta Beatitudinem cœ-
lestem nobis ob oculos ponens, à
Salvatore nostro prolata, desumitur à
Cœna magna. *Homo quidam fecit cœnam
magnam. l. c.* Homo ille, cœnæ hujus
institutor est Deus, Rex cœli & terræ, &
Filius ejus Redemptor noster, qui Eccle-
siam sibi desponsat mysticè per gratiam;
sed in cœlo hæ nuptiæ consummantur
per gloriam. Ita S. Hieron. S. Gregor. &
alii. Hic homo fecit cœnam: beatitu-
do enim non dicitur esse prandium, quo
sumpto, reditur ad curas & labores: sed
cœna, quæ laboribus peractis institui-
tur,

276 *Domus eternitatis. Consideratio*
tur, sub vesperum, id est in fine vitæ &
in fine mundi, post labores hujus sæculi,
post quam nulla alia dabitur refectio,
quia ipsa est æterna.

II. Cœna hæc appellatur *magna*;
quia à Rege magno instituitur: *magna*
est, quia in magno cœli palatio exhibe-
tur: *magna*, quia ingenti convivarum
multitudine, dignitate ac splendore ce-
lebratur: *magna*, quia summâ ferculi
appositi dulcedine & præstantiâ hono-
ratur. Quænam verò est hæc refectio?
quod ferculum? Deus est nostrum fer-
culum, cibus & epulum: Unde Euthy-
mius ait: *Significatur, hanc cœnâ, ineffabi-*
lis Dei fruitio, qui omnes Beatos satiat,
recreat, inebriat, beat, glorificat, ita ut
nihil ultrâ appetant, optent, aut deside-
rent. *Replebimur in bonis Domus tua.*
Psal. 64. Verè igitur est *cœna magna*,
quia est æterna, & ut S. Gregorius ait
hom. 36. *Est satietas dulcedinis æternæ.*
Cujus intuitu omnes hujus mundi cœnæ
& epulæ breves sunt, & exigue, quia citò
finem assequuntur.

III. Ex quo patet infania Mundano-
rum

rum hominum, ventris sui mancipio-
rum, qui convivis, epulis, cœnis brevi-
bus, vilibus & cor non satiantibus, imò
fastidium & nauseam creantibus, adeò
ardenter inhiant; & cœnam illam mag-
nam, opiparam & æternam, totum cor
plenè saturantem tam frigidè ambiunt;
& media ad illam perveniendi respuunt:
quid enim? Temperantiam odissè; ab-
stinentiam cane pejùs & angue declina-
re, à jejuniis abhorrere; gulæ nihil de-
negare, eruditum ad omnes cupedias pa-
latum, non refrœnare; an recta ad cœ-
nam illam magnam est semita? Minimè
sanè. Non hi beati, sed: *Beati qui ad
cœnam [æternam] Nuptiarum Agni vo-
cati sunt. Apoc. c. 19. 9.*

Monitum.

O Ventris mancipia! O lurcones &
Comedones insatiabiles! qui pro
ventre explendo tantopere fatigamini;
& pro mente saginanda, adeò parùm la-
boratis: nolite esse insipientes; sed esto-
te prudentes; & ad cœnam illam gran-
dem aspirate: putidas ventris delicias
sper-

278 *Domus eternitatis. Consideratio*
spernite: nihil enim cupediarum amit-
titis, dum gulæ irritamentis abstinete.
Ea omnia, quæ Dei amore, vobis subtra-
hitis, fœnore magno, longè meliora in
cœlo recipietis. Cur ergo famem ad
cœnam illam magnam non differitis;
quam Salvator ipse, velut Architriclinus
instruit ac disponit? *Ego, ait, dispono vobis,*
ut edatis & bibatis super mensam meam
in regno meo, Lucæ c. 22. § 2.

17. Junii.

I. **V**erùm ut magis hujus cœnæ magnæ
cœlestis, in nobis excitetur ore-
xis & appetitus; ejusdem delicias non
nihil expendamus. Reperiemus enim
ibi, velut in regio, splendidissimoque
convivio, quidquid saporum valet ob-
lectare gustum; quidquid odorum re-
creare potest odoratum; quidquid rerum
pulchrarum solet afficere visum; quid-
quid sonorum & symphoniarum mulcere
auditum; quidquid lenium titillare ta-
ctum, idque longè eminentiore ac per-
fectiore modo, quàm in vita præsente: &
quia nec oculus vidit, nec auris audivit
taliam;

taliam; verba deficiunt, quibus exprima-
tur ineffabilis illa Dei fruitio, & Dulcedi-
nis aeterna satietas. l. c.

II. Considera igitur, quàm pueriles
ac ridiculæ sint hominum rudium cogi-
tationes, cùm beatitudinem cœlestem,
non nisi in corporeis & visibilibus rebus
sitam concipiunt. Quid enim, obse-
cro, sunt camporum amœnitates, quid
hortorum deliciae, quid Regum palatia,
quid opes, quid honores, quid gaudia,
quid voluptates, quid mensarum cupe-
diæ, quid lepores, turdi, perdices, ficedu-
læ & phasidis alites; quid vocum con-
centus, quid fidium soni, quid flores,
quid gemmæ, uniones, fontes, apparatus,
vestes, ornatus & his similia? Omnia hæc
mundi bona nihil aliud sunt, nisi, velu-
ti cortices & putamina fructuum Para-
disi cœlestis. Et si talia sunt putamina
& cortices, ut homines amore illorum
insaniant; quid erunt fructus ipsi & po-
ma paradisi? Et si talia sunt poma &
fructus, quales erunt cibi reliqui solidio-
res & præstantiores, qui in illa cœna ma-
gna apponuntur & manducantur?

III. Cer-

III. Certè tales erunt, ut sine fastidio
semper comedantur, & semper deside-
rentur: tantumque à nostris epulis di-
stent, quantum cœlum à terra: sed in
deo visibilibus ea comparamus, ut per
ea ad meliora ascendamus; quia alias
non capimus. Quemadmodum rusti-
cus, nunquam è casâ suâ egressus, nun-
quam urbem vel aulam conspiciat, &
audiens sibi referri de regio convivio,
imaginatur sibi, alia in eo non comedi,
nisi pultes avenaceas, rapas, staphylinos,
laridum pingue aut casei frustum. Et
quemadmodum si equus reflexionis &
discursûs esset capax, hominésque con-
vivantes cerneret, eos tenerum fœnum
ac pinguem avenam vorare judicaret.
Ita quoque nos in huiusce tenebris nostris
de cœlestibus, velut cæci de coloribus,
judicamus.

Affectus pudoris & confusionis.

PUdore igitur suffundimini, quotquot
estis de Epicuri grege porci, qui
vix ullam aliam beatitudinem agnosc-
tis, quàm corpoream & carnalem, qua-

lem ferè Mahomet, Arabibus & Secta-
toribus suis proposuit. Pudeat vos
Christianos, tam abominabiles fovere
imaginationes, ut beatitudinem in cibo
& potu, in ludo & venere, in divitiis &
ambitione collocetis, & eandem cum
brutis animantibus communem felicitatem
habeatis. Oculos, obsecro, in cœ-
lum attollite; cœnam illam magnam a-
spicite; ejusque delicias ineffabiles &
æternas, non obiter & perfunctoriè, sed
seriò & sæpe considerate: hâc viâ futu-
rorum neglectum, & præsentium æsti-
mationem facilè eliditis cum Apostolo;
*Non contemplantibus nobis, quæ viden-
tur; sed quæ non videntur. 2. Corinth.*
c. 4. 18.

18. Junii.

CONSIDEREMUS demum impedi-
menta, à cœna magna homines
excludentia. Ea tria sunt, ex genere suo
non mala; sed quæ ex affectu nimio &
inordinato salutem æternam impediunt:
villam enim emere; boves probare &
uxorem ducere, peccata non sunt; sed
illa

282 *Domus eternitatis. Consideratio*
illa regno cœlorum antepondere, in-
dibilis cæcitas est. Primum impe-
nientum salutis, quod in emptione vi-
denotatur, est mundi honor, dignitas
potentia. In villa emptâ inquit S. *non*
gustinus de verbis Dom. sec. Luca *volu*
serm. 33. Dominatio notatur; ergo *36.*
bia castigatur; quia inventâ *superbia* na
nire noluit. Hæc autem excludit à cœ-
na magna: *Qui se exaltat humiliabitur* Ad
Matth. c. 23. 12. Ecce enim dies veni-
succensa, quasi caminus, & erunt omni-
superbi, & omnes facientes impietatem
stipula & inflammabit eos dies veniens
ait Dominus Exercituum, quæ non de-
linquet eis radicem & germen. Malachia
c. 4. 1. Superbia igitur ad flammam, non
ad cœnam magnam ducit.

II. Impedimentum secundum, quod
per agriculturam & exercitium bonum
significatur, est avaritia, utilitas propria
lucra, commoda, divitiæ, pecunia. *Luc*
bonum emi. l. c. Avaritia autem impe-
dimentum salutis est, arcetque à cœ-
na magna. *Avaro enim nihil est scelestum*
Eccl. 10. 9. Et Avari regnum Dei non

, inc^{essidebunt}. 1. Corinth. c. 6. 10. Impedi-
mentum tertium salutis, quod per no-
vas nuptias intelligitur, est luxuria &
voluptas carnalis. *Uxorem duxi; & ideo*
non possum venire. Quid per uxorem, nisi
voluptas carnis accipitur. S. Gregor. hom.
36. in Evang. sed & hoc vitium, à cœ-
na magna cœlesti repellit: quoniam qui
à cœ^{talibus} agunt, regnum Dei non consequuntur.
Ad Gal. c. 5. 21.

III. Considera nunc, quot hominum
milliones eterna dicta impedimenta, à
cœlesti cœna arceant: unde monet S.
Joannes 1. ep. c. 2. *Nolite diligere mun-*
dum, nec ea quæ in mundo sunt, quoniam
omnia quæ in mundo sunt, concupiscentia
carnis sunt, concupiscentia oculorum &
superbia vitæ. Percurre mundum u-
niversum & cernes, quàm multi, non
modò ethnici & infideles; verùm etiam
Christiani, ita se dies & noctes compa-
randis, fruendisque temporalibus im-
pendant, ut cœnæ illius magnæ, infini-
tis divitiis, deliciisque refertæ, penitus
obliti videantur. Quantus præterea
illorum numerus est, qui non tantùm
vil-

284 *Domus eternitatis. Consideratio*
villas emunt, juga bouum probant, uxores ducunt; sed ut quàm longiffic
à via salutis recedant, villas alienas
vadunt, boves abducunt, scorta alunt
& nunquam considerant, qualia detra-
menta, propter ejusmodi quisquillas
incurrant, & magnam illam æternamque
cœnam amittant; latâ jam senten-
tiâ: *Dico vobis quòd nemo virorum*
illorum qui vocati sunt, gustabit cœnam
meam. l. c.

Paranesis.

O Cæci! ô insensati, deliciis, divi-
tiis, honoribusque nimium inescan-
ti, & agglutinati mortales! *Tollamus de*
medio excusationes vanas & malas & ve-
niamus ad cœnam, quâ intrinsecus sagine-
mur. Non nos impediat extollentia su-
perbiæ; non nos extollat curiositas illicita
& avertat à Deo; non nos impediat vo-
luptas carnis, à voluptate cordis, venie-
mus & saginemur. S. Aug. loc. cit. Pœ-
nitentiam agamus, salutis impedimenta
removeamus, æterna momentaneis an-
teponamus, cœnam illam magnam sem-

Junii 19.

285

per esuriamus: famem toleremus, non
ut canes immundi & rabidi, qui in cibo
capiendo nihil quærunt, nisi bonum
oris & ventris; sed ut homines rationis
compotes, esuriamus cibum vitæ æter-
næ, cœnam magnam, in qua proponitur
panis Angelorum, manna absconditum,
quo Deus ipse ab æterno & in æternum
fruitur cum omnibus Sanctis suis: *quod*
nemo scit, nisi qui accipit. Apoc. c. i.

CONSIDERATIO XXVII.

Regnum beatæ æternitatis.

*Regnum tuum, regnum omnium seculo-
rum. Psal. 144. 13.*

19. Junii.

SExtra parabola beatitudinem coele-
stem nobis aliquo modo repræ-
sentans, & sæpius à Redemptore nostro
præposita, est *Regnum Cælorum*. *Assi-
milatum est regnum cælorum homini Regi.*
Matth. c. 18. 25. Et hoc est regnum
illud, quod indies in oratione Domini-
ca postulare nos docuit: *Adveniat reg-
num tuum.* Ad hoc regnum in die ju-
dicii